

Інноваційний потенціал України: досвід і проблеми

*М.П. Денисенко, д.е.н., професор,
професор кафедри економіки підприємства,
Київський національний університет технологій та дизайну
profden3@gmail.com*

Методологія дослідження. У роботі використано комплекс методів і підходів, що забезпечують концептуальну єдність дослідження:

- метод абстрактно-логічного аналізу для дослідження категорії «інноваційний потенціал»;
- системний підхід для побудови логіки дослідження процесу формування інноваційного потенціалу національної економіки;
- методи економічного, статистичного і системного аналізу для визначення сучасного стану інноваційного потенціалу та ідентифікації основних тенденцій розвитку.

Результати. Проаналізовано сучасний стан інноваційного потенціалу України, роль держави в його формуванні та нарощуванні, з урахуванням досвіду високорозвинених країн світу. Запропоновано заходи посилення ролі держави в стимулюванні залучення коштів суспільного накопичення і приватних заощаджень в інвестування нарощування інноваційного потенціалу.

Новизна. Визначено зміст державного регулювання процесу формування інноваційного потенціалу України, який передбачає нові підходи, що закладають випереджальний інноваційний і науково-технічний розвиток. Це дає змогу виявити ключові проблеми формування, розробити цільові орієнтири та завдання для нарощування інноваційного потенціалу.

Практична значущість. Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що теоретико-методологічні положення, висновки та науково-практичні рекомендації статті становлять підґрунтя науково-практичної концептуалізації формування інноваційного потенціалу національної економіки в контексті постіндустріальної парадигми.